

W dniu 2 sierpnia 2024 r. prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie wystąpił do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z kolejnym wnioskiem o przedłużenie tymczasowego aresztowania zastosowanego postanowieniem tego samego Sądu z dnia 3 marca 2024 r. do dnia 31 maja 2024 r., t. j. na okres 3 miesięcy wobec podejrzanego Macieja Wróbla, a następnie przedłużonego postanowieniem tego samego sądu z dnia 20 maja 2024 roku na okres dalszych 3 miesięcy.

Maciejowi Wróblowi przedstawiono zarzut, o to, że:

w okresie od dnia 3 marca 2021 r. do dnia 6 listopada 2021 r. w Warszawie, wspólnie i porozumieniu z Bogusławem Wąsikiem, będąc członkiem zarządu firmy J. C. Konstrukcje, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o łącznej kwocie 100.000 zł na szkodę 10 ustalonych pokrzywdzonych, wprowadzając ich w błąd za pośrednictwem umocowanych osób, co do posiadania odpowiednich środków finansowych na realizację inwestycji Osiedla Mieszkaniowego Złote Tarasy w Warszawie, podmiotu realizującego inwestycję oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z przedwstępnych umów sprzedaży domów jednorodzinnych i lokali mieszkalnych, t. j. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

W międzyczasie okazało się, że pokrzywdzonych przestępstwem jest znacznie więcej. Po ustaleniu pełnego kręgu pokrzywdzonych w dniu 1 sierpnia 2024 roku prokurator przedstawił Maciejowi Wróblowi zarzut o to, że:

w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 9 grudnia 2021 r. w Warszawie, wspólnie i porozumieniu z Bogusławem Wąsikiem, będąc członkiem zarządu firmy J. C. Konstrukcje, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy o łącznej kwocie 3.450.000 zł na szkodę 345 ustalonych pokrzywdzonych, wprowadzając ich w błąd za pośrednictwem umocowanych osób, co do posiadania odpowiednich środków finansowych na realizację inwestycji Osiedla Mieszkaniowego Złote Tarasy w Warszawie, podmiotu realizującego inwestycję oraz zamiaru i możliwości wywiązania się z przedwstępnych umów sprzedaży domów jednorodzinnych i lokali mieszkalnych, t. j. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie przedłużył tymczasowe aresztowanie wobec Macieja Wróbla na okres 3 miesięcy t. j. do dnia 16 listopada 2024 r.

W pisemnym uzasadnieniu postanowienia wskazał: okres śledztwa w niniejszej sprawie został przedłużony do dnia 20 listopada 2024 r. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań 345 świadków, częściowo wyjaśnień Macieja Wróbla, opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów oraz zgromadzonych dokumentów w wysokim stopniu uprawdopodobnia udział podejrzanego w zarzucanym mu przestępstwie. Istotną okolicznością jest to, że podejrzany miał dopuścić się przestępstwa działając wspólnie i w porozumieniu z Bogusławem Wąsikiem, który do chwili obecnej nie został do sprawy zatrzymany. Podejrzany nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, przedstawiając swoją rolę i rolę Bogusława Wąsika w przestępczych działaniach w sposób

inny niż wynikający z zeznań świadków co uzasadnia przypuszczenie, że pozostając na wolności mógłby bezprawnie utrudniać postępowanie, nakłaniając drugiego, ze sprawców do składania niezgodnych z prawdą wyjaśnień, podobnie jak mógłby próbować nakłaniać do składania nieprawdziwych zeznań osoby, które z nim współpracowały działając w imieniu spółki J. C. Konstrukcje. Przypisane mu przestępstwo jest zagrożone surową karą, a sam fakt takiego zagrożenia karą pozbawienia wolności może skłaniać do bezprawnego utrudniania postępowania. W ocenie sądu należy pozytywnie ocenić dynamikę dotychczasowego postępowania przygotowawczego. Wystąpiono o zastosowanie tymczasowego aresztowania wobec drugiego z podejrzanych. Już sama objętość zgromadzonych do tej pory akt sprawy, wskazuje, że postępowanie ma charakter wielowątkowy i dotychczasowy okres stosowania nie był wystarczający dla ukończenia postępowania. W sprawie zostały między innymi do wykonania czynności związane z zatrzymaniem drugiego z podejrzanych. W ocenie Sądu nie zachodzą negatywne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania przewidziane w art. 259 k.p.k, gdyż uciążliwość stosowania tymczasowego aresztowania dla podejrzanego i jego rodziny nie przekracza typowego dla izolacyjnego środka zapobiegawczego stopnia dolegliwości.

Wskaż jakie błędy popełnił Sąd Rejonowy w swoim postanowieniu i uzasadnij swoje stanowisko.

Postanowienie o przedłużeniu czasokresu trwania tymczasowego aresztowania zaskarżył obrońca Macieja Wróbla i zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, a to art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, poprzez niezasadne, uznanie, że Maciej Wróbel będzie w jakikolwiek sposób utrudniać prawidłowy przebieg postępowania na obecnym etapie (Maciej Wróbel był po raz pierwszy przesłuchany w tej sprawie w charakterze świadka 18 września 2022 r. – w tym czasie miał pełną swobodę kontaktowania się ze wszystkimi osobami związanymi z tym postępowaniem w tym również z Bogusławem Wąsikiem)

- art.249 § 1 k.p.k i art. 257 § 1 k.p.k. polegającą na zastosowaniu tymczasowego aresztowania jako najsurowszego środka zapobiegawczego pomimo, iż nie jest on niezbędny dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania (Maciej Wróbel przez cały czas trwania śledztwa w tej sprawie – blisko dwa lata – stawiał się na każde wezwanie, deklarując chęć współpracy najpierw jako świadek, a teraz jako podejrzany, a czyn popełniony przez podejrzanego miał mieć miejsce w 2021 roku)

- art. 259 § 1 pkt 2 oraz § 2 k.p.k. poprzez ich nie zastosowanie skutkujące stwierdzeniem, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki wskazujące, że dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania będzie pociągało wyjątkowo ciężkie skutki dla podejrzanego oraz jego rodziny, podczas gdy na wyłącznym utrzymaniu podejrzanego pozostaje żona i troje małoletnich dzieci

- art.6 k.p.k. w zw. z art. 156 § 5 k.p.k. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i orzekanie o tymczasowym aresztowaniu w sytuacji, w której obrona nie miała wglądu w tą część akt, która uzasadnia wniosek o zastosowanie tego środka zapobiegawczego i nie ma mowy o realizacji praw do obrony, co łamie naczelną zasadę procesu karnego (podejrzanemu odmówiono dostępu do akt

sprawy pomimo, iż wśród dokumentów zgromadzonych w aktach są dokumenty objęte na podstawie art. 157 § 3 k.p.k. bezwzględnym nakazem udostępnienia stronom)

Ustosunkuj się do zarzutów podniesionych w zażaleniu obrońcy i uzasadnij swoje stanowisko.

Czy sąd odwoławczy może uchylić postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania i przekazać je do ponownego rozpoznania nie zwalniając z aresztu podejrzanego?

Czy na postanowienie o uwzględnieniu zażalenia na postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania i zmianie tego środka na inne, wolnościowe środki zapobiegawcze przysługuje zażalenie? Jeśli tak to na jakiej podstawie?